

Джамията

дом на мира и сигурността

На 4-и март 2012 г. Хазрат Мирза Масрур Ахмад (аба), Халифатул Месих V, председател на Световната мюсюлманска организация „Ахмадия”, откри джамията Бейтул Аман в Хейс, градче, намиращо се в западния лондонски град Хилингтън. Вечерта се състоя официален прием, на който присъстваха високопоставени лица, гости и местни жители.

След като цитира Таихахуд, Та'аввудх и Bismillah, Хазрат Халифатул Месих (аба) каза:

„Многоуважаеми гости - Ассаламо Алаикум Ва Рахматуллахе Ва Баракатоху – мир и благословиите на Аллах да са върху всички Вас.

Преди да продължа да говоря за днешното събитие, бих искал да използвам възможността да благодаря на всички високопоставени гости, които се присъединиха към нас тази вечер за откриването на нашата нова джамия. Фактът, че сте тук, въпреки че принадлежите към различни религии или вероизповедания, показва, че сте ангажирани с поддържането на положителни човешки ценности. Всъщност Вашето присъствие е, без съмнение, демонстрация на факта, че Вие вярвате, че всички хора, които живеят в заедно в едно общество трябва да измислят начин, по който да превъзмогнат различията, породени от цвят, националност или религия. Това показва, че Вие насърчавате постигането на една мирна, любяща и хармонична среда.

Точно това отношение, което показвате, различава човека от другите живи същества и е доказва, че сме човешки същества. Такова любящо отношение показва, че хората наистина се различават от всички други живи същества. Те не просто се осланят на инстинктите си, но са били надарени от Всемогъщия Бог със способността да мислят, разсъждават и размишляват. Това всъщност е великата благодат подарена от Всемогъщия Бог на човечеството. По този начин Вашето участие е резултат от Вашите чисти

и искрени разсъждения. Вие сте си направили труда да се присъедините към нас, към нашия празник, защото искате да покажете Вашите човешки добродетели и защото искате да споделите положителното си впечатление и действителните си очаквания от нашата общност. Поради тези причини на мен се възлага най-сърдечно да благодаря на всички Вас за оказаната чест.

Аз, като мюсюлманин-ахмадиец, съм се учил от Основателя на Исляма, нашият обичан Светия Пророк Мухаммад (Аллах да го благослови и с мир да го дари). Той учеше, че взаимната благодарност и признателност е нещо, което е угодно на Всемогъщия Бог и трябва винаги да се практикува. Истинският мюсюлманин се опитва, и трябва да се опитва, да търси Божието благоволение чрез всяко едно свое действие или постъпка. Искам да изразя искрената си благодарност към всички Вас. Също така искам да използвам възможността да Ви приветствам с добре дошли на откриването на тази джамия, наречена „Джамия Бейтул Аман“, което в превод означава „Дом на мира“ и да отправя към Вас послание за мир и спокойствие.

Сега бих искал да Ви представя накратко нашата общност, както и нашите вярвания и практики. Ние, които се наричаме мюсюлмани-ахмадийци, твърдо вярваме, че е практика на Всемогъщия Бог да изпраща Своите пророци или Своите избрани хора да направляват човечеството и да се грижат за неговия морал и духовно израстване. Всъщност ние вярваме, че Всемогъщият Бог е установил тази система в момент, когато е започнала да се развива социална система между човешките същества. Пророците и реформаторите винаги са били натоварени с задачата да различават доброто и злото и да напътстват човека в търсене на Всемогъщия Бог. В тази епоха ние вярваме, че Бог е изпратил основателя на Мюсюлманската джаамат „Ахмадия“, Хазрат Мирза Гулам Ахмад от Кадан (мир нему), както Обещания Месия и Имам Махди (Напътствания), който бе изпратен с мисията да приближи човечеството по-близо до Бог и да изтъкне и разпространи истинските и чисти учения на Исляма.

Обещаният Месия (мир нему) бе изпратен да учи на любов, привързаност, смирение и хармония, защото преди неговото идване мнозинството от мюсюлманите бяха загубили пътя си и бяха забравили истинските и красиви учения на Исляма. Освен това не само мюсюлманите, но хората от другите религии са се отдалечили от Всемогъщия Бог. Така, поради нуждите на времето и в съответствие с Божествената система, Всемогъщият Бог възложи на Обещания Месия (мир нему) да установи връзка между човечеството и неговия създател. Той бе изпратен да информира света за това какво е угодно и какво не е угодно на Всемогъщия Бог. Накратко, Обещаният Месия (мир нему) бе изпратен като средство, което безпристрастно да насочва

хората по света.

Ние, мюсюлманите-ахмадийци, искрено вярваме в ученията за Обещания Месия (мир нему) и следователно сме длъжни да следваме всички негови напътствия. Той постоянно ни напомня, че всяка наша дума и всяка наша постъпка трябва да бъдат в търсене на Божието благоволение. Няма никакво съмнение, че човек, който се стреми всяка негова дума и постъпка да бъдат в името Божие, винаги ще подходи със състрадание и любов към всяко Божие творение. Ние сме научени, че сред всички Божии творения, че хората са най-добрите и най-почтените. Следователно, поради тази причина, е изключително важно да уважаваме всички останали човешки същества. Ако самият Бог е решил, че човешкият род е най-доброто му творение, то със сигурност е наше задължение да се уважаваме и да се грижим един за друг.

Най-добрият начин да демонстрираме на практика тази почит е като зачитаме чувствата и мненията на другите, защото това е основният начин за установяването на добри човешки ценности. Това е единственият начин да се изгради среда изпълнена с мир, справедливост, разбирателство и братство. Наша цел трябва да бъде установяването на такива ценности във всяко село, град, държава, във всяко общество и във всяка част на света. Ако следваме принципа, че трябва се ценим и уважаваме един друг и че трябва да зачитаме чувствата на другите през цялото време, то тогава желанието да нараним друго или лошите намерения никога няма да се прокраднат в нашите сърца. Следователно е от съществено значение за всеки миролюбив човек, който се бои от Бога, постоянно да си напомня, че трябва да мисли и действа по състрадателен начин. Това е подходът, който целият свят трябва да приеме и да усвои.

В днешния свят ние откриваме, че медиите и другите форми на комуникация са се развили с толкова бързи темпове, че хората по света са по-близки от всякога. Информацията и новините могат лесно да бъдат предадени от една част на света до друга само за няколко секунди. В много отношения светът прилича на едно глобално село. От една страна има определени ползи от това, но от друга има също така и недостатъци и отрицателни страни. Колко хубаво би било, ако можеше хората да извлекат само ползите от този напредък, съумявайки да останат встрани от вредните аспекти. Що се отнася до ползите от тези нива на масова комуникация, позволете ми да посоча един пример. Когато гледаме телевизия или четем вестници, освен другите новини, често научаваме за природни бедствия в други части на света или за страни, които са били застигнати от бедност и глад.

В състояние сме да видим последствията от такива ужасни събития пред очите ни, а не просто да научим някаква новина без стойност. Истинската полза се появява, когато при научаването на такива новини впрегнем всичките си способности и ресурси, за да помогнем на онези, които са в нужда. Без съмнение трябва да се стремим да осигурим незабавна помощ, като вода, храна, медицинска помощ, дрехи, подслон и други основни провизии, но в също така трябва да бъде начертан и дългосрочен план. Чрез нашите официални представители и чрез правителствата трябва да потърсим дългосрочни решения, които ще позволят на нуждаещите се нации в крайна сметка да се изправят на крака.

Трябва да разработим планове, чрез които такива страни да имат възможност да използват собствените си ресурси и активи за доброто на своите народи, така че да успеят да са самостоятелни и наистина независими. Тук е мястото да кажа, че е много важно тези, които осигуряват помощта и подкрепата да бъдат водени само от хуманитарни подбуди, а не от собствени интереси или алчност. Начинът наистина да помогнеш на нуждаещите се е да бъдеш искрен и безкористен приятел, защото това е единственият начин да успееш да премахнеш безпокойството и страданието от тези хора. Ако тези, които са в състояние да помогнат, не успеят да покажат безкористен дух, то след известно време бедните и подтиснати слоеве на обществото не само че няма да се смирят, но вместо това ще се изправят и ще потърсят правата си.

По същия начин бедните страни, от които са се възползвали, ще се противопоставят на богатите нации и ще се изпълнят с чувство на враждебност, горчивина и неприязън. Ето защо трябва да бъдем внимателни на всяко ниво, защото подобна несправедливост води до протести, въстания, бунтове и екстремизъм в толкова много части на света. Това състояние на нещата може да доведе само до разрушаване на мира и сигурността по света. Така че всички наши усилия трябва да бъдат искрени и трябва да бъдем с чисти сърца. Само тогава можем да твърдим, че сме истински хуманисти. Като говорим за хуманитарните служби, трябва да спомена, че нашата общност – Мюсюлманска Джаамат „Ахмадия” – винаги е търсила начин да използва ограничените си ресурси, за да служи на бедните и нуждаещи се нации или на онези засегнати от природни бедствия или глад. Не Ви казвам това, за да търся похвали или признателност. Истината е, че ние вярваме, че да служиш на човечеството е наше задължение, така че нашите услуги са извършени без желание за лични облаги или интереси. Ние просто се опитваме да изпълним задължението си да угодим на Всемогъщия Бог и го вършим без каквато и да е дискриминация по отношение на класа,

вероизповедание и религия.

По същия начин и със същия дъх сме разработили много дългосрочни проекти в областта на здравеопазването, образованието и в други сфери, в усилията си да служим на човечеството. В момента не е възможно да навлизам в подробности за всички наши дейности и проекти, но със сигурност, когато и където има нужда, ние работим с голям плам, за да служим на човечеството. По-рано говорих за определени негативни последици, възникнали вследствие на днешната глобализация. За съжаление едно от негативните последици от медиите е несправедливото описание на Исляма. От дълго време медиите обръщат внимание на проблемите, пред които са изправени много мюсюлмански страни, обаче, когато отразяват такива събития, медиите трябва и да покажат и чувство за перспектива, както и контекст, които за съжаление в много случаи липсват. Например, за съжаление, доста често се наблюдава как определени мюсюлмански лидери или правителства са започнали да се отнасят към собствените си народи по много жесток и варварски начин. Поради преобладаващото медийно отразяване, хората от Запад са започнали да вярват, че самият Ислям налага такова безмилостно поведение.

По този начин те виждат Исляма, като религия, която проповядва тирания и жестокост. Тази картина е обрисувана напълно несправедливо, защото подобни действия и политики нямат абсолютно никаква връзка с истинските учения на Исляма. Поради широкото влияние на медиите, ние откриваме, че всеки път, когато западен журналист или цивилни граждани са убити в мюсюлманска държава, това води до непрекъснати, нарастващи заблуди в Западния свят по отношение на мюсюлманите. Това кара някои прослойки от Западното общество открито да изразяват своето презрение и омраза към Исляма. Докато други, които не могат да говорят открито срещу Исляма, са развили в сърцата си резерви и страх към религията. Това е пряк резултат от небалансираното медийно отразяване и на общия, напълно неточен и изкривен образ на Исляма, който се представя постоянно пред света.

Казвам всичко това, като имам предвид истинските учения на Исляма. Истината е, че Ислямът изрично забранява тероризма и екстремизма под каквато и да е форма. В Свещеният Коран много ясно се посочва, че несправедливото убийство на един човек е равносилно на убийство на цялото човечество, а спасяването на един невинен живот е равносилно на даване на живот на цялото човечество. Така, в действителност, ученията на Исляма нямат никаква връзка с тероризма, те не налагат убийството на невинни хора. В това отношение ученията на Исляма са задължителни, без

изключение. Вместо да приканват към насилие, Ислямските учения наблягат на това, че мюсюлманите трябва да зачитат и изпълняват правата на другите, за да може молитвите ни да бъдат чути, а изпълнението на човешките права се счита за основна предпоставка.

И така, това са истинските учения на Исляма. Моля се и се надявам, слушайте думите ми, Вашите подозрения и страхове да са изчезнали.

Вече споменах, че тази джамия е наречена „Бейтул Аман”, което означава „Дом на мира”. Построена е за поклонение на Бога и както подсказва името ѝ е построена като дом на мира и сигурността за всички нас. Всеки, който влезе в тази джамия, за да се поклати, винаги трябва да има предвид, че се моли на онзи Бог, който осигурява мир и сигурност и който е наредил на човека, той също да осигурява мир и убежище на всички Божии създания.

Така един мюсюлманин-ахмади, който почита Бог с чисто и искрено сърце, не само ще говори за мир и братство в неговата местна среда или общество, но и в действителност всяка негова дума или постъпка ще бъде използвана, за да покаже на практика неговата отдаденост към развитието на едно истински мирно и сигурно общество. Уверен съм, че с Божията воля, с откриването на тази джамия, всички съмнения и страхове, които съществуват в съзнанието на някои хора относно мюсюлманите или тази джамия, скоро ще бъдат премахнати. Също така съм уверен, че изопаченият образ на Исляма, който съществува в съзнанието на някои хора, скоро ще бъде заменен от една наистина красива картина, изобразяваща чистите учения на Исляма.

Такава картина ще блести все по-ярко и така нашата джамия ще се превърне в истински символ на светлината, която озарява околностите ѝ. Тази джамия ще се превърне в мост, свързващ мюсюлманите-ахмадийци с хората от всички други религии, и дори с тези, които не се причисляват към точно определяна вяра, и по този начин ще бъде източник за подобряване на взаимоотношенията. Тази джамия ще бъде средство за заличаването на всички погрешни заключения или резерви спрямо истинските мюсюлмани. Разбира се, с Божията воля, вярвам, че нашето искрено послание за обич ще спечели сърцата на онези, които ни се противопоставят. Нека Аллах позволи всичко това да бъде постигнато.

Накрая бих искал още веднъж да благодаря на всички гости, които са положили големи усилия, за да присъстват на тази церемония. Нека Аллах да Ви възнагради с най-големите си блага. Нека всеки от Вас да се присъедини и ни помогне в нашата мисия да установим мир по света и да служим на човечеството. Амин. Благодаря Ви много.”